IV. Unitatea Creștină, Soluția logistică, Coordonatele ortodoxe ale dialogului ecumenic (Necesarul)

Ep. 6, Dialogul ecumenic, o abordare sistemică de rezolvare. Partea 1 – Abordarea sistemică de rezolvare

August 2025

Doru Nastasă

Unitatea Creștină, Soluția logistică, Necesarul. Ep. 6, Abordarea sistemică de rezolvare

Părţile podcastului:

1. **Partea 1 – Abordarea sistemică de rezolvare.** Orice problema se discută numai cu un enunţ al problemei şi cu o arhitectura de soluţionare în faţă. Soluţia naturală a problemei unităţii creştine va fi printr-o abordare sistemică. Discuţia despre Ecumenism implică o modelare şi abordare sistemică de rezolvare. Toate sistemele necesare soluţionării trebuie să fie prezente la discuţia despre Ecumenism. Lista sistemelor necesare pentru rezolvarea problemelor. Evenimentul teologic zero necesar discuţiei.
2. **Partea 2 - Tradiţie, analiză şi folclor teologic.** Unde suntem la nivelul tezelor teologice. Fără o abordare sistemică, Ecumenismul devine o discuţie pe baza unei Tradiţii dar şi a unui folclor teologic istoric, a unor teze la nivel de vorbire generală, populară. Stil popular-comun de abordare a diferitelor discuţii. Datorită lipsei prezenţei sistemelor necesare discuţiei, a completărilor necesare în analiză şi datorită unor lipsuri interne, diferite teze istorice nu sunt demonstraţii complete pe subiect, ci doar incipiente. De exemplu primatul. Cum trebuie completate tezele istorice.
3. **Partea 3 - Istoria, printr-o abordare nesistemică, nu reuşeşte să rezolve problema. Limita istoriei.** Istoria nu mai poate continua discuţia, a atins o limită de abordare a problemei, tocmai datorită lipsei sistemelor necesare discuţiei. Şi ce ne trebuie aici în continuare este de o deschidere a discuţiei.

Unitatea Creștină, Soluția logistică, Necesarul. Ep. 6, Abordarea sistemică de rezolvare

Partea 1 - Abordarea sistemică de rezolvare

Orice problema se discută numai cu un enunț al problemei şi cu o arhitectura de soluționare în faţă. Soluția naturală a problemei va fi printr-o abordare sistemică. Discuția despre Ecumenism implică o modelare şi abordare sistemică de rezolvare. Toate sistemele necesare soluționării trebuie să fie prezente la discuția despre Ecumenism. Lista sistemelor necesare pentru rezolvarea problemelor. Evenimentul teologic zero necesar discuției. Am folosit Primatul şi Protestantismul ca exemplu de teze esențiale ale discuției.

August 2025, Doru Nastasă

Ep. 6, Partea 1 – Dialogul ecumenic, abordarea sistemică de soluționare

Cuprins

1. **Ecumenismul actual poate fi oprit doar dacă este adusă o soluţie**
2. Ecumenismul, necesar vs. actual, o discuţie care trebuie începută cu necesarul. Este problema Ecumenismului o problemă bine definită? Căutarea rădăcinii problemei
3. Problemă multisistem. Unitatea creştină nu este o problemă pur teologică
4. Modelarea problemelor la nivel de sistem
5. O problemă nu se poate rezolva fără enunţarea şi înţelegerea ei, fără o arhitectură de soluţionare
6. Arhitectura de soluţionare sistemică a problemei. Lista sistemelor implicate în soluţionare
7. Convergenţa argumentului teologic este efectul şi consecinţa convergenţei unui sistem întreg
8. „Dialogul” este doar o retorică pentru compensarea lipsei abordării sistemice
9. Un obiectiv autentic al Ecumenismului ar trebui să fie calitatea şi maturitatea sistemelor propuse
10. Evenimentul „zero” necesar discuţiei. Derizoriul problemei: problema este rezolvabilă, dar într-o abordare sistemică
11. Ecumenismul actual este condamnarea Bisericii la cădere.

1. Ecumenismul actual poate fi oprit doar dacă este adusă o soluție

1. **Ecumenismul actual nu poate fi oprit decât dacă este adusă o soluţie.** Fără a discuta despre coordonatele ortodoxe ale dialogului ecumenic nu se poate demonstra că Ecumenismul este o cădere a Bisericii. Antiecumensimul nu poate fi rezolvat printr-o soluţie de condamnare continuă a ecumenismului. Nu se poate păstra un discurs de condamnare nesfârşită, fără a veni cu jumătatea lipsă a discuţiei, cu soluţia de problematizare, teologică şi de management. Un astfel de antiecumenism este sortit eşecului.
2. Sunt sigur că foarte mulţi s-ar aştepta de la o astfel de discuţie la un discurs unidirecţional, numai de condamnare puternică a orice este în Ecumenism. Ce este în Ecumenism trebuie condamnat. Dar aceasta nu este soluţia discuţiei, aşa cum s-ar aştepta mulţi, ca un discurs versatil de condamnare să rezolve ceva.
3. **Unica opţiune a antiecumenismului este să aducă o soluţie** de problematizare, teologică şi de management. De aici trebuie să pornim discuţia, de la coordonatele autentice ale dialogului ecumenic, de problematizare, teologice şi de management, pentru a vedea care este soluţia necesară discuţiei. Doar cu o soluţie plină de discernământ putem muta cumva Ecumenismul din traiectoria actuală. Pentru a muta Ecumenismul din traiectoria greşită este nevoie de ceva major, nu doar discurs de condamnare.

2. Ecumenismul, necesar vs. actual, o discuție care trebuie începută cu necesarul

1. **De ce nu se poate începe cu actualul?** Pentru că este dificil de înțeles fără a discuta întâi un necesar. Pentru că poate părea că are un fel de legitimitate.
2. **Primul pas** al acestei discuții este **necesarul**. Ce este astăzi în Ecumenism nu poate fi discutat decât raportat la un necesar al discuției, pe baza unei soluții viabile. După necesarul discuției, voi aborda și actualul, în care voi prezenta Ecumenismul actual și Sinodul din Creta.
3. Aceasta este o discuție la care trebuie să participe întreaga Biserică. Astăzi este deschisă o discuție universală despre unitate și Ortodoxia nu are o soluție. Din această poziție Ortodoxia va fi atrasă într-o gaură neagră a unității universale, într-o mișcare, religie, biserică, apocalipsă universală a unității. Biserica Mondială a Unității devine o realitate în Ecumenism iar unica soluție de a opri această degenerare este să discutăm necesarul (soluția) și actualul (degenerarea).
4. Pentru ca **degenerarea Ecumenismului să poată fi vizibilă deplin**, trebuie pornit de la necesar, de la soluția discuției, pentru ca tot ce se discută în Ecumenismul actual să fie deplin vizibil, prin perspectiva unei soluții. Nu are sens să încep cu Ecumenismul actual, ci are sens să încep cu soluția discuției, pentru ca gravitatea Ecumenismului să fie înțeleasă deplin. Gravitatea Ecumenismului nu poate fi înțeleasă decât cu o soluție prezentată în paralel, în fața tuturor. Calea actuală nu poate fi înțeleasă decât în comparație.
5. **Ecumenismul actual trebuie condamnat**. Problemele principale sunt lipsa de soluție și degenerarea largă actuală dar și viitoare, pe care Ecumenismul le aduce. Ecumenismul poate fi numit fără rezerve „erezia ereziilor”.

2. Este problema Ecumenismului una bine definită? Ce problemă rezolvăm și ce punem aici pentru soluționare? Rădăcina problemei (1)

1. Discutăm despre o problemă bimilenară, nerezolvată încă. Problematizarea, cuprinderea/înțelegerea problemei, este un pas esențial în întreaga discuție.
2. Starea curentă a problemei unității creștine este de **problemă nedefinită precis, fără o arhitectură de soluționare**. Din acest motiv, nici nu se poate produce o construcție relevantă pentru Ecumenism. Teologia nu are astăzi o definiție a problemei teologice, a problemei unității creștine. De la lipsa unei definiții coerente pentru problema unității creștine ajungem la o lipsă a înțelegerii abordării necesare.
3. Definiția problemei unității creștine este: problema unității creștine este lipsa istorică de convergență a argumentelor teologice interconfesionale. Efectul aceste lipse de convergență este separarea creștinismului în confesiuni.
4. **Rolul dialogului ecumenic ar fi să rezolve o problemă**. Ecumenismul ar trebui să fie **infrastructura (și de dialog)**, cadrul pentru împlinirea acestui obiectiv, pe baza unei soluții teologice.
5. Datorită lipsei de înțelegere a problemei și a sistemelor implicate în soluționare întreaga discuție din Ecumenism este una iluzorie, nestructurată, neorganizată. Ce am încercat în prezentare este să aduc o abordare structurată pentru înțelegerea sistemelor implicate în această discuție.

2. Este problema Ecumenismului una bine definită? Ce problemă rezolvăm și ce punem aici pentru soluționare? Rădăcina problemei (2)

1. Cum ajungem la rădăcina adevărului acestei problemei?
2. Ecumenismul este o evitare neatentă a confruntării cu problema rădăcină dar şi cu soluţia necesară acesteia. Misiunea cea mai grea aici este problematizarea pe care trebuie să o facem. Confruntarea cea mai grea va fi cu **rădăcina problemei**.
3. **Rădăcina problemei este în informaţie** şi în **limitele sistemului** care a produs această informaţie. De aceea întreaga discuţie despre soluţionare, trebuie să fie despre o **abordarea sistemică de soluţionare**.
4. Consumul de resurse din Ecumenism arată o ocolire a confruntării cu problema rădăcină, din partea instituţiei, care în loc să confrunte problema, consumă inutil resurse într-o direcţie greşită, dar şi expune întreaga Biserică la cădere.
5. Este unitatea creştină o problema de sistem sau de proces? Aici trebuie insistat cu discuţia, la nivel de problematizare, nu în consumul inutil de resurse.

3. Problemă multisistem. Unitatea creştină nu este o problemă pur teologică, ci şi alte sisteme sunt parte a acestei probleme

1. Problema rezolvată de Ecumenism este o problemă multisistem, nu este o problemă pur teologică. Trebuie rezolvată de o unitate a sistemelor care afectează discuţia.
2. Este o problemă pseudo-teologică, venită din afectarea teologiei prin domenii/sisteme exterioare, negestionate de teologie, care nu pot fi acordate în interior şi care **nu au fost prezente istoric în circuitul teologic istoric**.
3. Toate sistemele necesare discuţiei sunt undeva în exteriorul teologiei. Trebuie trecut la o **teologie multisistem**, la o **teologie integrativă**, la analiză teologică extinsă.
4. Cum rezolvi problema? Sădind sămânţa unei abordări sistemice. Este necesară o abordare sistemică de rezolvare, nu o abordare prin compensarea sistemelor, prin forţă brută. 5000 de teologi nu rezolvă ce trebuie rezolvat prin 5 sisteme.
5. Dacă stânga nu se înţelege cu dreapta, ce trebuie să faci? Cine trebuie să apară în discuţie? Dacă unii din stânga nu se înţeleg cu cei din dreapta, soluţia universală nu este să aruncăm totul în teologie, ci este să vedem 1. limba pe care o vorbesc – argumentare, management organizaţional, teologie, altele, 2. domeniile atinse, 3. direcţiile discuţiei, şi apoi să avem o abordare de management corespunzătoare. Soluţia nu este să arunci teologi în neştire poate rezolvi ceva, ci trebuie să înţelegi la nivel general ce se întâmplă între stânga şi dreapta de nu se înţeleg. O perspectivă mai generală.
6. Ca să pui o cărămidă într-o construcţie a unei catedrale durează câteva minute. Ca să gândeşti cum o pui durează câţiva ani sau mai mulţi. Astăzi nu am ajuns la a gândi această arhitectură a unei soluţii, care nu este una atât de simplă încât să iei un teolog şi toate se rezolvă de la sine. Sunt mulţi implicaţi în această discuţie, ignoraţi cumva de cei care lucrează, dar care nu pot scoate perspectiva şi soluţia pe ansamblu la capăt. Şi aici trebuie o abordare mai generală, pe care un manager şi un arhitect le pot da mult mai coerent. O construcţie nu se poate reduce la oamenii de pe şantier care pun cărămizi. Aceasta este Ecumenismul astăzi.

4. Modelarea problemelor la nivel de sistem – paranteză (1)

1. Trebuie identificată problema de rezolvat şi găsite modalităţi de a o rezolva.
2. Alte domenii au diferite abordări/metode de a rezolva problemele de proces sau sistem. Este timpul istoric să facem teologic o paranteză şi să ne uităm şi la alte domenii, pentru soluţionarea generală a problemelor.
3. Cum se rezolvă problemele în alte domenii? Ce înseamnă abordarea sistemică de rezolvare în inginerie?
4. De exemplu, în inginerie sau în alte domenii, există modelarea sistemelor. Orice facultate ar trebui astăzi să aibă cursuri de teoria sistemelor, pentru a înţelege că nu putem desfăşura izolat, neintegrat, nicio discuţie. Ecumenismul, în general, se pretează la o abordare de modelare sistemică.
5. Ştim ce rezolvăm în Ecumenism, la nivel de abordare sistemică şi problemă? Răspunsul este nu. De ce să nu avem o abordare sistemică asupra problemei? O abordare exclusiv teologică, prin circuit teologic, închisă, este una greşită care elimină din start întreaga discuţie despre arhitectura sistemică de soluţionare.
6. Trebuie să recuperăm discuţia despre ce sisteme sunt implicate în soluţionare.

4. Modelarea problemelor la nivel de sistem – paranteză (2)

1. Modelarea problemelor la nivel de sistem implică analiza şi reprezentarea unui sistem complex folosind un model abstract, care poate fi matematic, grafic sau de alt tip. **Scopul este de a înţelege comportamentul sistemului**, de a identifica punctele slabe şi de a găsi soluţii optime pentru diverse probleme.
2. Întrebarea de adus aici este de ce nu este modelată problema convergenţei argumentului interconfesional în acest mod? Trebuie să discutăm despre procesele şi sistemele implicate în această problemă.
3. Beneficiile? Identificarea componentelor sistemului, a interacţiunilor şi problemelor din fiecare componentă.
4. Mai jos am adăugat câteva idei găsite în chatGPT, „modelarea problemelor la nivel de sistem”, care arată ce presupune orientativ, o modelare la nivel de sistem.

4. Modelarea problemelor la nivel de sistem - paranteză (3)

Etapele modelării sistemelor:

1. **Definirea problemei:** Înţelegerea clară a ceea ce se doreşte să se realizeze cu modelul şi a obiectivelor specifice.
2. **Identificarea elementelor sistemului:** Determinarea componentelor sistemului şi a relaţiilor dintre ele.
3. **Alegerea metodei de modelare:** Selectarea abordării potrivite pentru reprezentarea sistemului (matematică, grafică, simulare, etc.).
4. **Construirea modelului:** Reprezentarea sistemului folosind metodele alese.
5. **Validarea modelului:** Verificarea acurateţei modelului prin compararea rezultatelor cu datele reale sau cu alte modele validate.
6. **Utilizarea modelului:** Aplicarea modelului pentru a analiza sistemul, a testa scenarii şi a găsi soluţii.

Exemple de metode de modelare:

1. **Modelare grafică:** Reprezentarea sistemului prin diagrame, grafice sau alte reprezentări vizuale.

Beneficiile modelării sistemelor:

1. **Înţelegerea profundă a sistemului:** Permite o analiză detaliată a interacţiunilor complexe şi a factorilor cheie.
2. **Identificarea problemelor:** Ajută la detectarea punctelor slabe şi la anticiparea problemelor potenţiale.

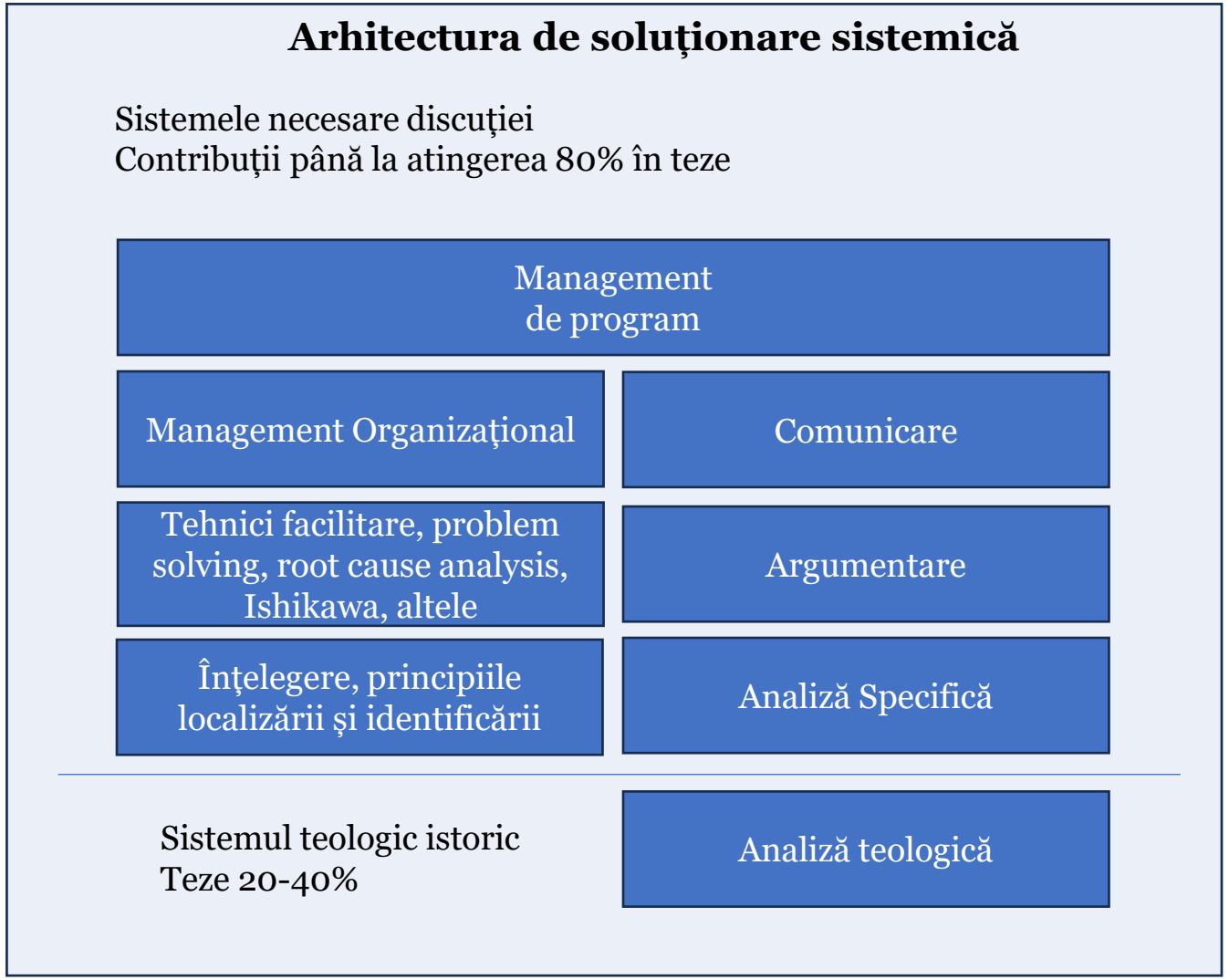
5. O problemă nu se poate rezolva fără enunțarea și înțelegerea problemei, fără o arhitectură de soluționare în față

1. Trebuie să ajungem în acest punct, în care avem:
    1. Enunţul precis al problemei de rezolvat
    2. Arhitectura de soluţionare, sistemele implicate în soluţionare
    3. Problema va fi rezolvată şi adresată cu această arhitectură de soluţionare în faţă.
2. Trebuie adoptată o abordare sistemică de analiză pentru această problemă. Odată identificate sistemele implicate, direcţiile, contribuţiile necesare, odată conştientizat cadrul de soluţionare, atunci soluţiile vor apare în timp. Odată înţeleasă cum trebuie să arate o perspectivă la nivel de sisteme, legătură, direcţii principale, probleme, oameni care trebuie să fie prezenţi în discuţie, atunci teologia va fi deblocată în demers.
3. Subiectul va începe să aibă o evoluţie naturală de convergenţă, odată identificate şi folosite sistemele corecte de evoluţie şi va tinde natural către convergenţă.
4. Subiectul nu atinge doar un singur sistem exterior, să sperăm că întâmplător cineva se va întâlni cu necesarul acelui sistem, cu 3 idei pe care să le importe în teologie, de aceea este nevoie de o discuţie despre unitatea sistemelor necesare discuţiei.

6. Arhitectura de soluționare sistemică pentru problema Ecumenismului. Lista sistemelor necesare în Ecumenism (1)

Lista sistemelor necesare discuției

1. Management de program
2. Management organizaţional
3. Comunicare
4. Argumentare
5. Analiză specifică (domenii, integrare)
6. Analiză teologică
7. Diferite tehnici, facilitare, problem solving, root cause analysis, Ishikawa
8. Înţelegere, principiile localizării şi identificării informaţiei
9. Altele.

6. Arhitectura de soluționare sistemică pentru problema Ecumenismului. Lista sistemelor necesare în Ecumenism (2)

1. Arhitectura de soluționare, alături de lista de probleme teologice sunt cele două pagini esențiale ale discuției. Acestea sunt parte din strategia generală de soluționare sistemică.
2. În lipsa sistemelor necesare tot ce se face este strategie de compensare. Monolitul istoric intern al circuitului teologic duce la această lipsă.
3. Problema aceasta nu se rezolvă fără un om din exterior şi fără un manager de program. Să fie clar, explicit spus şi nediluat. Este cultură exterioară şi management, trebuie om din exterior care să poată atinge responsabil aceste sisteme implicate în discuție.
4. Problema aceasta nu se poate rezolva din interior, din circuitul teologic istoric. Trebuie articulat foarte clar această afirmaţie, fiind vorba despre cultură exterioară şi integrare largă din exterior.

7. Convergența argumentului teologic este efectul și consecința convergenței unui sistem întreg, prin maturitatea componentelor în timp

1. Problema rădăcină în discuție este lipsa sistemelor necesare și lipsa de maturitate a componentelor din discuție.
2. Lipsa de înțelegere și vizibilitate în general asupra problemei, duce la autoamăgire cronică în care obiectivul/lentila/dioptria teologică te ține captiv unei perspective în propriul sistem istoric. Orizontul teologic istoric, este doar 20-40%. Dacă tu ai o lentilă cu diafragmă îngustă nu vezi decât într-un unghi mic. Trebuie un obiectiv cu diafragmă să permită un unghi mai mare. Îți trebuie ceva să poți vedea „ultra-wide” (în terminologie fotografică), la unghi de 110 grade, nu la 60 grade.
3. Când vei avea aliniate sistemele, procesele și oamenii, atunci soluția va converge natural, într-un timp firesc, către convergență. Dacă tu ai reușit să muți din loc aceste sisteme și să crești un indicator de creștere-convergență al problemei la ceva >0, 0.5 de exemplu, atunci, undeva în X ani, acest factor de creștere va duce la o creștere naturală și la convergență teologică.
4. Maturitatea soluției este văzută în maturitatea componentelor sistemului. Noi nici măcar nu avem o discuție deschisă despre sistemele implicate în discuție, ce să mai discutăm despre maturitate. Astăzi abia începem această discuție. Noi avem doar un simplu instrumentar teologic, fără nimic din exteriorul necesar discuției.
5. Când se va obține maturitatea necesară în toate aceste sisteme, prin participarea relevantă, reprezentativă, a sistemelor din/la acest proces și program, atunci se va obține convergența argumentului teologic creștin.
6. La nivel de management și sisteme problema se discută cu totul altfel, este mai clară, și oferă altă perspectivă de înțelegere.

8. Convergența, problemă de sistem sau de resurse? „Dialogul” este doar o retorică pentru compensarea lipsei abordării sistemice

1. Problema Ecumenismului este una de sistem. „Dialogul” actual este doar o abordare marginală, în care se încearcă o compensare prin resurse, în lipsa de vizibilitate asupra sistemelor necesare.
2. Timp de 2 milenii au fost consumate resurse suficiente, pentru a se mai putea discuta despre o strategie de compensare. S-au consumat timp, teologi, comunicare, formate diferite de dialog. Toate variabilele de consum de resurse sunt epuizate, cu o recapitulare accentuată în ultimii 100 de ani a unui dialog bimilenar. Consumul de resurse este o soluție iluzorie și dovedește o neînțelegere a abordării autentice de soluționare.
3. Tu nu ai tezele, și asta ai de rezolvat, printr-o abordare sistemică – trebuie să îți rescrii tezele și să le completează-dezvolți. Dar este evident că nu se poate face asta din circuitul teologic istoric și aici trebuie găsite opțiuni pentru problema aceasta nu pentru „dialog”. Teologia nu poate rezolva această problemă și insistă furibund în direcția greșită, neînțelegând că trebuie să ceară ajutor.
4. O strategie de consum de resurse este bună dacă ai identificat sistemele, ai planuri puse la punct pentru fiecare dintre acestea și doar trebuie să încerci o combinație fericită în interiorul fiecărui sistem, pentru a rafina și optimiza cadrul de lucru și eficiența sistemului.
5. Problema se rezolvă intern și extern, cu 500-1000 de oameni, din sistemele participante, în timp de 5-10 ani, prin completarea acestui monolit istoric de sisteme și competențe.
6. Un program fezabil de management asupra acestei problemei, ar trebui să rezolve problema, cu resurse adecvate, în 5-10 ani. Problema este rezolvabilă, dar într-un cadru corect. Adică trebuie să avem o discuție responsabilă despre cadrul corect de soluționare.

9. Un obiectiv autentic al Ecumenismului ar trebui să fie calitatea și maturitatea sistemelor propuse

1. Întoarcerea în unitatea Bisericii va fi un **efect natural al implementării unor sisteme**, va fi un beneficiu şi efect al convergenţei argumentului creştin. Maturitatea sistemelor implicate se va obţine când vor fi adunate în jurul unor obiective realiste şi vor fi lăsate să lucreze corect, împreună, pentru atingerea în timp a acestora. Câteva exemple:
2. *Managementul* trebuie să înveţe o monitorizeze şi să o controleze corespunzător problema.
3. *Managementul organizaţional* ne arată cum trebuie înţelese Primatul şi sinodalitatea. Fără o astfel de analiză nu se va putea discuta Primatul.
4. *Argumentarea* trebuie să înveţe să calibreze corect argumentele, să adopte strategii de argumentare corespunzătoare pentru fiecare argument, să identifice în timp cea mai bună variantă de argumentare, cea mai clară în fiecare context. Protestantismul se discută în limbaj argumentativ, nu doar în argumentare teologică primară. Fără un nivel de discurs argumentativ autentic nu se va putea discuta Protestantismul.
5. Fiecare sistem trebuie adus la un nivel de maximă claritate şi maturitate şi asta se va face în timp, lăsându-le suficient timp şi resurse, potenţând un cadru organizat în care acestea să lucreze. Eliminarea sistemelor necesare din discuţie şi păstrarea doar a celui istoric, teologic, nu va duce decât la condamnarea problemei la nerezolvare.
6. Acceptă teologia o discuţie integrativă pe acest subiect? O intoxicare cu toate aceste cutume de stil teologic, care utilizează şi abuzează de istorie, nu duce decât la privarea discuţiei de necesarul de integrare. Nu totul se face „aşa cum se face”. Acest „se face aşa” este problema discuţiei. Trebuie alt leadership/cultură de „a face”. Cultura teologică de a conduce discuţiile într-un anumit mod este o mare problemă a discuţiei.
7. Primatul şi Protestantismul sunt tezele principale ale dialogului ecumenic, de aceea le-am folosit extensiv în discuţie şi am încercat să explic ce se face în fiecare.

10. Evenimentul „zero” necesar discuției. Schimbarea majoră de abordare. Derizoriul problemei: problema este rezolvabilă (1)

1. A adăuga 3 nuanțe și 3 virgule teologice la istorie, a stoarce din istorie încă o picătură de esență din fiecare subiect, nu este o opțiune de soluționare. A completa istoria cu 1% pe subiect nu e suficient. Îți trebuie sisteme de evoluție nu picături de istorie.
2. Discuția despre unitatea creștină trebuia să fie asociată cu un **eveniment teologic major**. Discuția aceasta nu este teologie pură, teologie de 24 karate, nu este istorie pură. Este teologie integrativă, teologie-analiză multisistem. Ar trebui să vezi în teologie un eveniment zero, de începere a unei integrări sistemice. Trebuie să se găsească acest eveniment zero, o schimbare radicală de abordare. Cumva să schimbe viețile oamenilor, să aducă o direcție teologică solidă.
3. Cubul Rubik al problemei unității creștine este exact această combinație de sisteme, așezate și dozate corespunzător pentru ca toate fețele problemei să se alinieze corect. Iar aici trebuiau mutate fețele exterioare și nu insistat că există o singură față.
4. Ar trebui puși 100 de oameni să lucreze în fiecare sistem major. În 5-10 ani se poate scoate la capăt problema, intern și extern, cu 500-1000 de oameni. Dacă tu depășești aceste resurse, ai o problemă în soluție și sisteme.
5. O teologie nouă trebuie analizată nu pe stil și nu pe fond istoric, ci pe capacitatea de integrare. Are ca obiectiv deschiderea unor direcții de integrare.
6. „Ia-l pe stil și fond istoric și nu pe integrare, corectează gramatica teologică, virgulele, notele și ancorele, nu ideile majore de analiză și direcționare”. Este nevoie de integrare, dar tu cauți soluția în stil și fond istoric. Teolog de integrare și spargere-problematizare, de cultură exterioară și nu teolog de fond și genialitate istorică. A integra, a avea cultură exterioară este mai mult aici decât a avea cultură istorică și este competența esențială a discuției. Prezentul este mai important decât trecutul.
7. Fără acest eveniment major, Ecumenismul actual este pierderea Bisericii într-o abordare sortită unor compromisuri capitale. Fără o soluție, Ecumenismul este condamnarea Bisericii la cădere.

10. Evenimentul „zero” necesar discuției. Schimbarea majoră de abordare. Derizoriul problemei: problema este rezolvabilă (2)

1. Evenimentul „zero” aşteptat de discuţie este o schimbare majoră de abordare.
2. O schimbare nu poate fi făcută decât ridicând problema la alt nivel, la nivel de discuţie sistemică.

11. Ecumenismul actual este condamnarea Bisericii la cădere

1. **Ecumenismul** a evoluat, şi este astăzi o **mişcare mondială pentru unitate**. A devenit o mişcare/religie/Biserică Mondială a Unităţii. Unitatea universală, unitatea creştină (relativism/sincretism/minimalism) şi unitatea ortodoxă (întoarcerea în unitatea Bisericii, la Ortodoxie), sunt cele 3 concepte în discuţie. Mai are de a face Ecumenismul actual cu Ortodoxia şi creştinismul? Mai vorbim în Ecumenism despre creştinism?
2. Fără o soluţie, Ecumenismul este **condamnarea Bisericii la cădere**. Fără acest eveniment major de a produce o soluţie, Ecumenismul actual este pierderea Bisericii într-o abordare sortită unor compromisuri capitale. O discuţie despre Ecumenism trebuie să înceapă cu o soluţie.
3. Pentru a înţelege Ecumenismul actual, este nevoie de răbdare în a înţelege necesarul discuţiei, necesarului unui dialog ecumenic, necesarul teologic şi logistic, care trebuie gândit ca parte a misiunii Bisericii. Discuţia despre necesar este una destul de largă, existând mai multe părţi în aceasta. Doar dacă începi discuţia astfel, vei putea arăta ce este Ecumenismul actual. De aceasta am preferat să încep întreaga discuţie cu o soluţie aşa cum o văd eu, pentru ca în partea a 2-a a discuţiei, în partea despre actualul discuţiei.
4. Abia după ce se discută despre necesarul problemei, se poate înţelege dimensiunea reală a Ecumenismului şi abia atunci se pot înţelege cuvintele Sfântului Iustin Popovici „erezia ereziilor”. Aceste cuvinte sunt subdimensionate faţă de gravitatea problemei din faţa noastră. De fapt ce avem în faţă este un fel de erezie mondială a unităţii, o **Biserică Mondială a Unităţii**, **o antecameră a unităţii universale care va fi folosită de un „unificator”** care are nevoie de o astfel de **amăgire generală a religiilor**. Ecumenismul este o amăgire generală a religiilor, pentru că nu există o soluţie de fapt.

Unitatea Ortodoxă

Mulţumesc tuturor care au avut răbdare să urmărească acest podcast.
Podcasturile sunt publicate pe platforma Unitatea Ortodoxă, youtube şi site.
Doamne ajută.

Unitatea Ortodoxă

Platformă ortodoxă de dialog pentru problemele mari ale Bisericii

YouTube: @unitatea-ortodoxa
Web: https://unitateaortodoxa.ro